

sreda, 15. januar 2020

P9_TA(2020)0008

Letno poročilo o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. januarja 2020 o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo (2019/2136(INI))**

(2021/C 270/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki,
- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju Ustanovne listine OZN in Helsinške sklepne listine iz leta 1975, ki jo je objavila Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE),
- ob upoštevanju Severnoatlantske pogodbe iz leta 1949 in skupne izjave o sodelovanju EU in Nata z dne 10. julija 2018,
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o politični odgovornosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije iz leta 2016,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 7. junija 2017 z naslovom *Strateški pristop k odpornosti pri zunanjem delovanju EU (JOIN(2017)0021)*,
- ob upoštevanju izjave iz Sofije z dne 17. maja 2018 in sklepov Sveta o širitvi in stabilizacijsko-pridružitvenem procesu z dne 26. junija 2018 in 18. junija 2019,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN št. A/RES70/1 z naslovom „Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030“ z dne 25. septembra 2015,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 1325, s katero je bila leta 2000 vzpostavljena agenda o ženskah, miru in varnosti,
- ob upoštevanju svojega priporočila z dne 15. novembra 2017 Svetu, Komisiji in Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD) o vzhodnem partnerstvu pred vrhom novembra 2017 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A9-0054/2019),

⁽¹⁾ UL C 210, 3.8.2010, str. 1.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0440.

sreda, 15. januar 2020

- A. ker ima Parlament dolžnost in odgovornost izvajati demokratični nadzor skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP) in bi moral dobiti potrebna in učinkovita sredstva za opravljanje te vloge;
- B. ker ima zunanje delovanje EU neposreden učinek na dobrobit njenih državljanov tako v EU kot zunaj nje, cilj tega delovanja pa je zagotoviti varnost in stabilnost ob spodbujanju evropskih vrednot svobode, demokracije, enakosti, vladavine prava in spoštovanja človekovih pravic; ker verodostojnost Evropske unije kot globalne akterke za mir in varnost temelji na praktičnem spoštovanju njenih vrednot, zato je zunanja politika, ki temelji na vrednotah, v njenem neposrednem interesu;
- C. ker Evropska unija ne more promovirati svojih temeljnih vrednot, če se te ne varujejo in spoštujejo v vseh državah članicah;
- D. ker se trenutno srečujemo z umikom tradicionalnih partnerjev s svetovnega prizorišča, vse večjim pritiskom na večstransko sodelovanje in institucije ter vse močnejšo odločnostjo regionalnih sil;
- E. ker se strateško okolje Unije že nekaj časa slabša, kar pomeni, da je potreba po močnejši Evropi, ki je enotna v svojem pristopu do zunanjih odnosov, nujnejša kot kdaj koli prej, da bi se lahko soočili s številnimi izzivi, ki neposredno ali posredno vplivajo na varnost njenih držav članic in državljanov; ker vprašanja, ki vplivajo na varnost državljanov EU, vključujejo: oborožene spopade neposredno na vzhodnih in južnih mejah evropske celine ter nestabilne države; terorizem – zlasti džihadizem –, kibernetске napade in dezinformacijske kampanje; tuje vmešavanje v evropske politične in volilne procese; širjenje orožja za množično uničevanje in spodbijanje sporazumov o neširjenju orožja; zaostritev regionalnih konfliktov, ki so povzročili prisilno razseljevanje in nenadzorovane migracijske tokove; napetosti, povezane z oskrbo z energijo držav članic; tekmovanje za naravne vire, energetska odvisnost in energetska varnost; porast organiziranega kriminala na mejah in v Evropi; slabitev prizadevanj za razorožitev; podnebne spremembe;
- F. ker je džihadizem eden od glavnih izzivov, ki ogroža javno varnost v EU danes in ker je potrebno hitro, odločno in usklajeno ukrepanje tako doma kot v tujini;
- G. ker se nobena država članica sama ne more spopasti z izzivi, s katerimi se danes soočata evropska celina in njena bližnja okolica; ker bi bilo treba spoštovati in zagotoviti načelo enakost med državami članicami pri oblikovanju zunanje in varnostne politike ter ukrepov EU; ker je treba spoštovati pristojnosti nacionalnih parlamentov na področju njihove nacionalne zunanje in varnostne politike; ker morajo ambiciozno, verodostojno in učinkovito skupno zunanjo politiko podpirati ustrezna finančna sredstva ter pravočasni in odločni ukrepi EU; ker je treba instrumente EU za zunanjo politiko uporabljati na skladnejši in bolj povezan način;
- H. ker je multilateralizem edina garancija za mir, varnost ter trajnost in vključujoč razvoj v izjemno polariziranem mednarodnem okolju; ker so njegovi temelji ogroženi, ko univerzalna pravila in vrednote, vključno s temeljnimi človekovimi pravicami ter mednarodnim in humanitarnim pravom, niso samoumevni ali pa se zlorablajo; ker je multilateralizem jedro pristopa Evropske unije k njeni SZVP, kot je zapisano v PEU;
- I. ker se svet sooča z globalnim premikom moči, pri čemer je geopolitična konkurenca vodilni trend v zunanji politiki, ki zahteva hitre, enotne in ustrezne mehanizme odzivanja ter zmogljivosti; ker je EU v tem globalnem premiku moči in geopolitični konkurenci pretežno odsotna zaradi neenotnosti med državami članicami;
- J. ker si vse močnejši državni akterji in nove gospodarske sile prizadevajo za potencialno destabilizirajoče globalne in regionalne ambicije ter ogrožajo mir in stabilnost v evropskem sosedstvu z nepredvidljivimi posledicami za mir, poleg evropske in svetovne varnosti; ker je Evropa v nevarnosti, da bo pri sprejemanju odločitev potisnjena na rob in bo zato resno prikrajšana; ker ta globalna prerazporeditev lajša pojav avtokratskih voditeljev, nasilnih nedržavnih akterjev in ljudskih protestnih gibanj;

sreda, 15. januar 2020

- K. ker je varnostno okolje EU, ki je odvisno od miru in stabilnosti v njeni sosesčini, bolj nestabilno, nepredvidljivo, zapleteno in občutljivo na zunanje pritiske, kar se že dogaja v obliki hibridnega vojskovanja, vključno s sovražno propagando iz Rusije in drugih akterjev, poleg porasta groženj radikalnih terorističnih skupin, ki ovirajo EU pri izvajanju njene suverenosti in strateške neodvisnosti; ker nestabilnost in nepredvidljivost na mejah EU in v njenem bližnjem sosedstvu predstavljata neposredno grožnjo varnosti celine; ker sta notranja in zunanja varnost neločljivo povezani; ker ima ta zunanji pritisk tako fizično kot spletno razsežnost; ker dezinformacije in druge oblike tujega vmešavanja zunanjih sil resno ogrožajo evropsko suverenost ter stabilnost in varnost Unije;
- L. ker so socialno-ekonomske neenakosti, zatiranje, podnebne spremembe in pomanjkanje participativnega vključevanja glavni vzroki za globalne konflikte; ker so leta 2015 vse države članice OZN sprejele cilje trajnostnega razvoja, da bi zagotovile načrt za pravično, pošteno, trajnostno in vključujoče globalno sodelovanje;
- M. ker učinki podnebnih sprememb vse bolj vplivajo na različne vidike življenja ljudi, razvojne možnosti ter na svetovno geopolitično ureditev in globalno stabilnost; ker bodo tisti, ki imajo na voljo manj sredstev za prilagajanje podnebnim spremembam, najbolj občutili njihove posledice; ker bi se morala zunanja politika EU bolj osredotočiti na spodbujanje večstranskih dejavnosti, in sicer s sodelovanjem pri specifičnih vprašanjih, povezanih s podnebjem, z vzpostavljanjem strateških partnerstev ter s krepitvijo sodelovanja in odnosov med državnimi in nedržavnimi akterji, vključno s tistimi, ki bistveno prispevajo k svetovnemu onesnaževanju;
- N. ker človekove pravice na svetovni ravni nazadujejo; ker se ljudje iz vseh regij sveta, ko jih njihove vlade pustijo na cedilu, ozirajo k Evropi za podporo pri zagotavljanju spoštovanja njihovih človekovih pravic;
- O. ker je širitvena politika EU učinkovit zunanjepolitični instrument Unije; ker je evropska sosedska politika ključni instrument v zvezi z vzhodnimi in južnimi sosedi EU;
- P. ker naj bi do več kot polovice rasti svetovnega prebivalstva do leta 2050 prišlo v Afriki, kjer bo predvidoma rojenih 1,3 milijarde od 2,4 milijarde dodatnih ljudi na planetu; ker bo koncentracija te rasti v nekaterih najrevnejših državah v kombinaciji z učinki podnebnih sprememb privedla do številnih novih izzivov, ki bodo, če se ne bodo začeli reševati takoj, imeli izjemno problematične posledice tako za zadevne države kot za Evropsko unijo; ker nedavno objavljeno poročilo Konference Združenih narodov za trgovino in razvoj (UNCTAD) o trgovini in razvoju iz leta 2019 vključuje številke za dodatnih 2,5 bilijona USD na leto, da bi dosegli cilje iz agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030;
- Q. ker je glede na propad pomembnih sporazumov o nadzoru orožja in razoroževanju, pa tudi ob upoštevanju tehnologij v vzponu, kot sta kibernetika tehnologija in avtonomno razoroževanje, bi morala nadzor nad oborožitvijo in neširjenje orožja postati pomemben vidik zunanje in varnostne politike EU; ker je treba Skupno stališče Sveta 2008/944/SZVP⁽³⁾ pregledati in posodobiti tako, da se bodo morala merila strogo uporabljati in izvajati ter da se bo moral vzpostaviti mehanizem sankcioniranja;

Ogroženi multilateralizem: nujno potrebujemo močnejšo in bolj združeno Evropo

1. želi spomniti, da moramo, kot Evropejci, v času, ko nasprotujoče si sile vedno bolj ogrožajo svetovni red, ki temelji na pravilih, zagovarjati univerzalne vrednote, pravila in načela, zlasti multilateralizem, mednarodno pravo, pravno državo, demokracijo, spoštovanje človekovih pravic, temeljnih svoboščin, prosto in pošteno trgovino, nenasilno reševanje sporov ter skupne evropske interese – tako izven kot v EU; poudarja, da mora Evropska unija delovati v skladu s svojimi načeli, če želi ohraniti verodostojnost kot zagovornica univerzalnih vrednot, kot je demokracija;

⁽³⁾ UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

sreda, 15. januar 2020

2. poudarja, da mora biti multilateralizem v središču prizadevanj EU za preprečevanje, blaženje in reševanje konfliktov na podlagi standardov in načel mednarodnega prava, Ustanovne listine OZN in Helsinške sklepne listine OVSE iz leta 1975, ter je najboljšo jamstvo za nadnacionalni politični dialog, mir in stabilen svetovni red; je trdno prepričan, da imajo EU in njene države članice v strateškem okolju, ki se je občutno poslabšalo, vse večjo odgovornost pri prispevanju k mednarodni varnosti;

3. poudarja, da je multilateralizem temelj zunanje in varnostne politike EU ter najboljši način za zagotavljanje miru, varnosti, človekovih pravic in blaginje; poudarja, da ta pristop prinaša prednosti za ljudi v Evropi in po svetu; priznava triplastni pristop multilateralizma, ki temelji na naslednjih načelih: spoštovanju mednarodnega prava in zagotavljanju, da delovanje EU temelji na pravih in standardih mednarodnega prava in sodelovanja, širitvi multilateralizma na novo svetovno stvarnost, ki spodbuja skupni pristop in upošteva možnost za izkoriščanje normativne zmogljivosti, neodvisnosti in vpliva EU v mednarodnih organizacijah, ohranjanju in razširjanju tega vpliva ter reformi mednarodnih organizacij, da bodo večstranske organizacije ustrezale svojemu namenu; nadalje priznava, da je treba vprašanje neenake porazdelitve moči med državnimi in nedržavnimi akterji obravnavati in rešiti, če naj bo multilateralizem učinkovit; pozdravlja ukrepe Unije, s katerimi odločno podpira Pariški sporazume, regionalne mirovne sporazume in jedrsko razorožitev;

4. izraža obžalovanje zaradi postopnega umika Združenih držav Amerike iz multilateralnega svetovnega reda, in sicer umika iz Pariškega sporazuma, skupnega celovitega načrta ukrepanja, Sveta OZN za človekove pravice in Unesca, ter njihovo odločitev, da prekinajo financiranje Agencije Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA); odločno podpira, da vse strani ohranjajo in dosledno izvajajo skupni celoviti načrt ukrepanja kot sestavni del multilateralnega svetovnega reda in programa neširjenja jedrskega orožja ter prispevka k regionalni varnosti na Bližnjem vzhodu; zavrača, da so Združene države Amerike enostransko in ekstrateritorialno ponovno uvedle sankcije, potem ko so izstopile iz skupnega celovitega načrta ukrepanja, kar je resno poseganje v legitimne gospodarske in zunanje-politične interese EU; poziva EU in njene države članice, naj okrepijo enotnost, odvratanje in odpornost proti sekundarnim sankcijam iz tretjih držav ter naj bodo pripravljene sprejeti protiukrepe proti kateri koli državi, ki s sekundarnimi sankcijami škodi legitimnim interesom EU;

5. obžaluje, da se čezatlantsko partnerstvo sooča s številnimi izzivi in motnjami, vendar ostaja nepogrešljivo za varnost in blaginjo na obeh straneh Atlantika; obžaluje postopni umik Združenih držav Amerike iz multilateralne svetovne ureditve, ki temelji na pravih;

6. ponovno poziva države članice, naj podprejo reformo sestave in delovanja varnostnega sveta OZN; poudarja, da je EU zavezana krepitvi mednarodne vloge OZN;

7. poziva k močnejši, združeni, učinkoviti, proaktivni in bolj strateški Evropski uniji, zlasti glede na to, da se je pravkar začel nov evropski politični cikel in da bi se lahko zunanja in varnostna politika EU spremenila; meni, da nobena posamezna država članica ne more sama zagotoviti ustreznega odziva na današnje svetovne izzive; poudarja, da je potrebno evropsko sodelovanje, da bi imeli vpliv na svetovni ravni, kar pa zahteva enoten pristop in ne bo mogoče, če EU ne bo združena; poziva EU, naj okrepi prizadevanja za zaščito interesov in vrednot, hkrati pa deluje kot zanesljiva mednarodna partnerica; meni, da je treba okrepiti lastno učinkovitost EU in njene izvršilne pristojnosti na mednarodni ravni, ter poziva institucije EU, naj se osredotočijo na državljane in delujejo v interesu ljudi; poudarja, da bi morala EU sporočiti politične cilje, določiti prednostne naloge in cilje, ki omogočajo sodelovanje z državljani, se osredotočajo na ljudi, ne na procese, ustvarjajo oprijemljive rezultate in ne ustvarjajo dodatne birokracije; poziva EU, naj pri pripravi političnih predlogov z mednarodno razsežnostjo izboljša dialog z vladnimi in nevladnimi akterji tretjih držav, da bo lahko EU nastopala enotno;

8. ponavlja, da je nujno treba povečati odpornost in neodvisnost EU z okrepitevijo SZVP, ki bo zavezana miru, regionalni in mednarodni varnosti, človekovim pravicam, socialni pravičnosti, temeljnim svoboščinam in načelu pravne države v EU, njeni soseščini in po svetu; poudarja, da je verodostojnost EU v svetu odvisna od teh načel, ki se varujejo in upoštevajo; meni, da bi morala biti ta okrepljena SZVP bolj usklajena, obsegati tako tradicionalno mehko moč kot tudi močno SVOP, učinkovito politiko sankcij in čezmejno sodelovanje v boju proti terorizmu; ponovno poziva k hitremu sprejetju mehanizma EU za sankcije na področju človekovih pravic (tj. evropsko različico zakona Magnickega), ki bi omogočal ciljno usmerjene sankcije proti posameznikom, soudeleženi v hudih kršitvah človekovih pravic;

sreda, 15. januar 2020

9. meni, da mora Evropska unija postati verodostojna in učinkovita svetovna akterka, ki bo lahko prevzela odgovorno, konkretno, proaktivno in pomembno vodilno vlogo na mednarodnem prizorišču ter sprostila svoj politični potencial za razmislek in ukrepanje kot geopolitična sila, ki ima pomemben vpliv, hkrati pa bi zagovarjala in spodbujala cilje iz člena 21 PEU, univerzalna načela in pravila, skupne vrednote – začenši z mirom in človekovimi pravicami –, ter interese v svetu, kar bi pripomoglo k reševanju konfliktov po vsem svetu in oblikovalo globalno upravljanje; ponovno potrjuje, da je treba zagotoviti strateško neodvisnost EU, zlasti boljše sprejemanje odločitev, zmogljivosti in ustrezne obrambne zmogljivosti, priznane v globalni strategiji EU, ki jo je junija 2018 potrdilo 28 voditeljev držav in vlad, in ki si prizadeva za spodbujanje bolj sposobne in neodvisne EU v času vse večje geopolitične konkurence;

10. v celoti podpira odločitev predsednice Komisije, da izvršno vejo oblasti EU preoblikuje v „geopolitično komisijo“, ki se bo osredotočila na oblikovanje verodostojnega zunanjega akterja, ki bo sistematično obravnaval zadeve v zvezi z zunanjim delovanjem; pozdravlja zavezo podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, da bo usklajeval zunanje razsežnosti delovanja Komisije in bolje povezal notranje in zunanje vidike politik EU; poudarja, da bi se od „geopolitične komisije“ zato pričakovalo, da bo globalne zadeve obravnavala proaktivno in se nanje ne bo zgolj odzivala ter omogočala, da se bo ta mandat odražal v naslednjem večletnem finančnem okviru; zato meni, da bi si morala Evropska unija, brez poseganja v svoj status normativne sile, prizadevati, da postane bolj odločen akter; poudarja, da mora „geopolitična komisija“ zaščititi svoje interese, pri tem pa v celoti spoštovati mednarodno pravo in lastne vrednote; poudarja, da mora EU uporabiti vse svoje pristojnosti v duhu sodelovanja in odprtosti, pri tem pa si pridržati pravico, da po potrebi sprejme ustrezne ukrepe;

11. potrjuje svojo zavezanost globalni strategiji EU, ki je odločen korak naprej od ad hoc reševanja kriz do celostnega pristopa k zunanji politiki Evropske unije; meni, da je primeren trenutek za strateški pregled globalne strategije EU in da je ta pregled tudi potreben zaradi nekaterih korenitih geopolitičnih sprememb, ki so se zgodile od sprejetja strategije (politična nesoglasja na obeh straneh Atlantika, pojav novih, prodornejših sil, kot je Kitajska, zaostrovanje podnebne krize itd.) in ki imajo resne posledice za zunanje politične cilje in varnostno politiko Unije na splošno; zato poziva, naj podpredsednik Komisije/visoki predstavnik začne proces splošnih vključujočih posvetovanj, v katera bodo vključene države članice in vodilni strokovnjaki na področju zunanje politike EU, ki niso iz institucij EU, pa tudi organizacije civilne družbe;

12. meni, da bi se morala EU bolj opirati na trgovinske in razvojne instrumente, kot so dvostranski in prostotrgovinski sporazumi s tretjimi državami, tako da bi ratifikacijo sporazumov pogojevala s podpisom Pariškega sporazuma in s spoštovanjem temeljnih evropskih vrednot;

13. meni tudi, da bi morala EU za ohranitev svoje zunanje verodostojnosti v središče sporazumov EU s tretjimi državami postaviti spoštovanje klavzul o človekovih pravicah, jih pogojevati s tem in jih po potrebi uporabljati;

14. meni, da bi se morala Evropska unija hitreje in učinkoviteje odzivati na krize z vsemi diplomatskimi in gospodarskimi instrumenti, s katerimi razpolaga, in vključiti več civilnih in vojaških misij, ki so del SVOP; zato opozarja, da bi morala nameniti več pozornosti preprečevanju konfliktov, tako da bi obravnavala temeljne vzroke nestabilnosti in vzpostavila instrumente za njihovo odpravljanje; v zvezi s tem opozarja, da je treba znatno povečati proračunska sredstva EU za naslednji večletni finančni okvir in vsaj podvojiti sredstva za preprečevanje konfliktov, graditev miru in mediacijo; želi spomniti na bistveno vlogo EU pri spodbujanju demokracije v sosedstvu Evrope, zlasti prek programov podpore Evropske ustanove za demokracijo;

15. poudarja, da mora Evropska unija namesto pristopa odzivanja začeti uporabljati pristop predvidevanja in se povezati z enako mislečimi strateškimi partnerji EU, predvsem z Natom in državami v vzponu, da bi se postavila v bran svetovnemu redu, ki temelji na pravilih, mednarodnem in humanitarnem pravu ter na večstranskih pogodbah; želi spomniti, da SZVP EU temelji na partnerstvu in multilateralizmu, ki pomagata združiti ustrezne regionalne in svetovne sile; poudarja, da je nujno treba preučiti nove prožne oblike sodelovanja zavezništev, zlasti pri spremljanju in nadzoru tehnoloških, trgovinskih in naložbenih tokov, ter poiskati inovativne in vključujoče mehanizme za sodelovanje in razvoj pametnega multilateralizma; poziva k skupnim prizadevanjem za reformo večstranskih organizacij, da bodo ustrezale svojemu namenu;

sreda, 15. januar 2020

16. spodbuja zunanjo politiko EU, ki združuje njene institucije in države članice v okviru skupne in trdne zunanje politike na ravni EU, kar ji bo prineslo večjo verodostojnost; podpira zamisel, da bi morala takšna politika odločno podpreti ključno vlogo podpredsednika Komisije/visokega predstavnika; spodbuja vzpostavitev ad hoc koalicij držav članic, ki prispevajo k večji prožnosti in odzivnosti zunanjega delovanja Unije z zmanjševanjem pritiska, ki ga ustvarja potreba po doseganju soglasja med državami članicami; spodbuja ponovno vzpostavitev tesnejšega sodelovanja med podpredsednikom Komisije/visokim predstavnikom ter zunanjimi ministri in ga pooblašča za delovanje v imenu EU, da bi okrepili kohezijo in demokratično legitimitnost EU; poziva EU, naj svojim državljanom bolje sporoča svoje vizije in cilje SZVP;

17. poziva k večji solidarnosti in boljšemu usklajevanju med EU in državami članicami; želi spomniti, da morajo biti zunanje politike Unije usklajene med seboj, pa tudi z drugimi politikami z zunanjo razsežnostjo, prav tako pa morajo biti usklajene z mednarodnimi partnerji; verjame, da je sodelovanje med državami članicami bistveno za zaščito demokracije, skupnih vrednot, svoboščin ter socialnih in okoljskih standardov EU; poudarja, da je treba razširiti sodelovanje med državami članicami, partnerskimi državami in mednarodnimi organizacijami; poudarja pomen člena 24(3) PEU, ki določa, da države članice dejavno in brez pridržkov podpirajo zunanjo in varnostno politiko Unije v duhu lojalnosti in medsebojne solidarnosti ter upoštevajo delovanje Unije na tem področju; poudarja, da je, kot je predvideno v pogodbi, Svet EU za zunanje zadeve forum, na katerem nacionalni ministri predstavijo svoja stališča in se dogovorijo o politikah, in da morajo po tem, ko je politika sprejeta, države članice v celoti podpreti podpredsednika Komisije/visokega predstavnika pri izvajanju politike, tudi v svojih diplomatskih prizadevanjih;

18. poudarja, da mora Unija v celoti izvajati določbe Lizbonske pogodbe in obstoječe instrumente uporabljati bolj učinkovito; poziva EU, naj deluje bolj usklajeno in dosledno, da bi izboljšala svoje postopke odločanja in postala učinkovita in verodostojen zunanji akter, pri čemer bo ESZD igrala osrednjo vlogo;

Okrepitev Evropskega parlamenta kot enega od stebrov SZVP

19. poudarja, da lahko Evropska unija izkoristi svoj polni potencial samo, če nastopa in deluje enotno in če se odločanje postopoma seli z nacionalne na nadnacionalno raven, pri tem pa bi bilo treba v celoti izkoristiti možnosti, ki jih nudijo pogodbe EU, njene institucije in postopki, delovati pa bi morala v skladu z načelom subsidiarnosti in ob spoštovanju pristojnosti držav članic; poudarja, da bi morala Evropska unija uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, da bi dosegla ta cilj, vključno s tistimi, ki jih nudi parlamentarna diplomacija;

20. v zvezi s tem ponavlja, da je Parlament skozi leta razvil celo vrsto instrumentov in mrež na področju zunanjega delovanja, kot so skupni parlamentarni odbori in parlamentarni odbori za sodelovanje s tretjimi državami, pa tudi številne medparlamentarne delegacije, ad hoc delegacije in misije za opazovanje volitev, ki se razlikujejo od tistih, ki jih uporablja izvršna veja EU, hkrati pa jih dopolnjujejo; poudarja pristojnosti Parlamenta za nadzor in kontrolo ter poudarja, da njegova poročila in resolucije zaslužijo večjo pozornost; poudarja pomen parlamentarnih skupščin kot forumov za sodelovanje in institucionalni dialog ter njihov dragoceni prispevek k zunanjemu delovanju Evropske unije in tudi na področju varnosti in obrambe; poudarja, da je treba spodbujati njihove dejavnosti in zagotoviti ustrezno izvajanje njihovega dela;

21. poudarja pomembno vlogo misij EU za opazovanje volitev; poudarja politično odgovornost glavnih opazovalcev, ki so imenovani izmed poslancev Evropskega parlamenta; zato poziva k bolj integriranemu pristopu k zunanji in varnostni politiki EU, ki bi vključeval parlamentarno razsežnost; poziva k večjemu medinstitucionalnemu sodelovanju pri pripravi strategij v odnosu do tretjih držav in regij, s posebnim poudarkom na Zahodnem Balkanu in državah vzhodnega partnerstva; želi spomniti, kako pomembni so parlamentarna diplomacija in medparlamentarni odnosi za podpiranje teh ciljev; potrjuje, da mora imeti Parlament večjo vlogo v SZVP in na mednarodnem prizorišču; poudarja, da si morajo EU in države članice skupaj prizadevati za oblikovanje splošne politične strategije za na novo osredotočeno parlamentarno diplomacijo, ki bo vključevala celovitejši pristop k zunanji in varnostni politiki EU, ter prilagoditi svoj način dela;

22. poudarja, da bi morale vse institucije, vključene v SZVP/SVOP, ponovno preučiti svoje delovne metode in oceniti najboljši način za izpolnjevanje svoje vloge v skladu s pogodbami;

sreda, 15. januar 2020

23. poziva k boljšemu medinstitucionalnemu sodelovanju, da bo Parlament dovolj zgodaj prejel informacije in bo lahko po potrebi izrazil svoje stališče, Komisija in ESZD pa bosta lahko njegovo stališče čim bolj upoštevala; poziva k učinkoviti in celoviti izmenjavi informacij s strani Komisije in ESZD, da bi Parlamentu omogočili učinkovito in pravočasno izvajanje nadzorne vloge, tudi na področju SZVP; pozdravlja zavezo podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, da bo Parlament bolje in prej obveščal o temeljnih usmeritvah SZVP, ga vključil in se z njim posvetoval;

24. poziva k okrepitvi vloge Parlamenta pri nadzoru in spremljanju zunanjega delovanja EU, vključno z nadaljnjimi rednimi posvetovanji s podpredsednikom Komisije/visokim predstavnikom, ESZD in Komisijo; poziva k zaključku pogajanj o dostopu Parlamenta do občutljivih informacij Sveta na področju SZVP in SVOP;

25. ugotavlja, da bi moral Odbor Parlamenta za zunanje zadeve (AFET) kot vodilni pristojni odbor za odnose s tretjimi državami, če/ko pride do brexita, od izvršne veje EU prejeti vse potrebne informacije, da bo lahko v imenu Parlamenta nadziral pogajalski proces v skladu s členom 218 PDEU in zagotavljal pravočasni prispevek k prihodnjim sporazumom z Združenim kraljestvom, za katere bo potrebno soglasje Parlamenta; poudarja pomen prihodnjega sodelovanja med Evropsko unijo in Združenim kraljestvom na področju SZVP in SVOP ter se zaveda, da bo treba poiskati ustvarjalne rešitve;

26. poudarja prizadevanja EU za dosledno potrditev pomena vzdrževanja in krepitev svobodnega in odprtega mednarodnega reda, ki temelji na spoštovanju pravne države;

27. poziva, naj se pred sprejetjem strategije, povezane s SZVP, ali sporočila Komisije in ESZD vzpostavi mehanizem posvetovanja z Odborom za zunanje zadeve in ustreznimi organi;

28. poziva k bolj strateškemu pristopu, večji skladnosti, doslednosti in dopolnjevanju med zunanjimi finančnimi instrumenti EU in SZVP, kakor je določeno v pogodbah, da bi Evropski uniji omogočili, da se spoprime z vedno večjimi izzivi na področju varnosti in zunanje politike; poudarja, da je treba verodostojno in učinkovito SZVP podpreti z ustreznimi finančnimi sredstvi; poziva, naj se sredstva za zunanje delovanje EU zagotovijo v okviru naslednjega večletnega finančnega okvira (2021–2027) in naj EU svoja sredstva osredotoči na strateške prednostne naloge;

29. je seznanjen s predlogom Komisije, da bi večino obstoječih instrumentov za zunanje delovanje združili v enoten instrument, instrument za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (NDICI); ponavlja, da lahko združitev instrumentov za zunanje delovanje v en sklad privede do sinergij, učinkovitosti in hitrega odločanja ter črpanja sredstev, vendar ne bi smelo preusmeriti financiranja Unije od dolgotrajnih in krovnih ciljev zunanje politike v zvezi z izkoreninjenjem revščine, trajnostnim razvojem in varstvom človekovih pravic; pozdravlja poenostavljeno strukturo zunanjih instrumentov, ki se predlaga v okviru instrumenta NDICI; zahteva ustrezen sistem zavor in ravnotežja, zadostno raven preglednosti, strateški prispevek politike ter reden nadzor nad izvajanjem Parlamenta; poudarja pomen načela razlikovanja pri pomoči sosednjim državam, ki so bolj zavezane evropskim reformam, in sicer v skladu z načelom „več za več“ in „manj za manj“;

30. poudarja, da mora imeti Parlament večjo vlogo pri nadzoru in upravljanju vseh zunanjih instrumentov EU, tudi za instrument za predpristopno pomoč za obdobje 2021–2027 (IPA III); poudarja vlogo instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru, zlasti pri podpiranju miru in stabilnosti po svetu; pričakuje pravočasno sprejetje instrumentov za obdobje po letu 2020, vključno z evropskim mirovnim instrumentom, da bi se izognili nepotrebnim vrzelim pri financiranju;

31. meni, da bi morali biti preprečevanje konfliktov, graditev miru, mediacija in mirno reševanje dolgotrajnih konfliktov, zlasti v neposrednem sosedstvu EU, prednostna naloga v naslednjih letih; poudarja, da bi takšen pristop prinesel visoko dodano vrednost EU s političnega, družbenega, gospodarskega in varnostnega vidika; želi spomniti, da dejavnosti za preprečevanje konfliktov in mediacijo prispevajo k uveljavljanju prisotnosti in verodostojnosti EU na mednarodnem prizorišču ter da bi morale biti del celostnega pristopa, ki bi združeval varnost, diplomacijo in razvoj; poudarja, da je treba utrditi vlogo Evropske unije kot vplivnega svetovnega akterja ter vlagati v preprečevanje konfliktov in mediacijo; poziva EU,

sreda, 15. januar 2020

naj večjo prednost nameni preprečevanju konfliktov in mediaciji; poudarja pomemben prispevek Parlamenta na področju reševanja konfliktov in mediacije, dialoga in promocije vrednot demokracije, pravne države, spoštovanja manjšin in temeljnih pravic, zlasti v državah Zahodnega Balkana, vzhodnega partnerstva in južnega sosedstva, ter poziva k poglobljanju medinstitucionalnega sodelovanja na področju mediacije; pozdravlja večjo vlogo EU pri reševanju konfliktov in kreptvi zaupanja v okviru obstoječih dogovorjenih pogajalskih oblik in načel ali v podporo tem oblikam in načelom;

32. opozarja na pomen prepričljive evropske sosedске politike, v okviru katere se bo EU zavezala skupnim družbenim, političnim in gospodarskim interesom z vzhodnimi in južnimi partnerskimi državami; poudarja strateško vlogo, ki jo lahko Unija igra v okviru evropske sosedске politike, da bi prednostno okrepila odpornost partneric EU pri soočanju z grožnjami in pritiski; priznava, da mora biti Evropska unija pomembna akterka v sosedstvu, če želi biti močna svetovna akterka;

33. opozarja, da sodobne demokracije zahtevajo popolnoma delujočo zakonodajno vejo oblasti, in v zvezi s tem poudarja pomen podpore dela parlamentov na Zahodnem Balkanu in v sosedstvu;

34. priznava, da je stabilnost vzhodnega sosedstva pomembna za stabilnost same Unije, in se zaveda preobrazbenega potenciala EU za sosednje regije in države; ponavlja, da podpira vzhodno partnerstvo, ki je leta 2019 obeležilo 10. obletnico obstoja; poudarja pa, da so za uspeh tega partnerstva potrebne nove pobude in zaveze z obeh strani (EU in njenih partneric); spodbuja razvoj vse tesnejših odnosov z vzhodnim partnerstvom, vključno s ciljno usmerjenimi strategijami za Ukrajino, Gruzijo in Moldavijo, ter poudarja pomen upoštevanja idej, kot je strategija 2030 za trojico, in idej najbolj naprednih držav vzhodnega partnerstva, pridruženih EU; poudarja, da bi moral tak pristop temeljiti na načelu „več za več“ in „manj za manj“, ki bi ga vodile institucije EU in koalicija enako mislečih držav članic, ki je znana kot evropski proces za trojico držav, pri čemer bi bilo treba pozornost nameniti konkretnim projektom in programom, da se upošteva dobra praksa iz berlinskega procesa in povezovanja Evropskega gospodarskega prostora; meni, da lahko uspešna preobrazba v državah vzhodnega partnerstva, zlasti v državah, pridruženih EU, tj. v Ukrajini, Gruziji in Moldaviji, prinese pozitivne rezultate, kar lahko vpliva tudi na družbo v sosednji Rusiji;

35. poudarja, da bi moralo biti sodelovanje z državami vzhodnega partnerstva in drugimi državami v sosedstvu EU prednostna naloga SZVP, saj sta razvoj in demokratizacija teh držav v velikem interesu EU; poziva Komisijo in ESZD, naj še naprej krepi gospodarstvo vezi in povezljivost ter naj uporabita trgovinske in pridružitvene sporazume, dostop do enotnega trga in pogobljene medosebne stike, tudi s poenostavitvijo vizumskih postopkov in liberalizacijo vizumskega režima, če so izpolnjene vse zahteve; poudarja, da bi zgoraj navedeno lahko služilo kot spodbuda za demokratične reforme ter sprejetje pravil in standardov EU;

36. ponovno poudarja zavezanost EU suverenosti, ozemeljski celovitosti in politični neodvisnosti Ukrajine ter vseh držav vzhodnega partnerstva znotraj njihovih mednarodno priznanih meja v skladu z mednarodnim pravom, standardi in načeli, da bi povečali podporo prebivalcem, notranje razseljenim osebam in beguncem, ki so jih prizadeli konflikti, ter se borili proti poskusom destabilizacije iz tretjih držav, zlasti Rusije; zavrača uporabo sile ali grožnje pri reševanju konfliktov in ponavlja svojo vizijo, da bi bilo treba sedanje konflikte v vseh državah vzhodnega partnerstva reševati v skladu s standardi in načeli mednarodnega prava; ostaja popolnoma zavezan politiki nepriznavanja nezakonite priključitve Krima; poudarja pomen proaktivne države na podlagi mednarodnega prava proti dolgotrajnim konfliktom v državah vzhodnega sosedstva; obsoja tudi nadaljnjo militarizacijo na gruzijskih zasedenih ozemljih Abhazije in Chinvalske regije/Južne Osetije ter poziva Rusijo, naj izpolni svoje obveznosti v okviru mednarodne zakonodaje; poudarja, da več kot desetletje po koncu ruske agresije v Gruziji in premirju, ki ga je izpogajala EU, Rusija še vedno očitno krši nekatere določbe premirja, postopek določanja meje pa še vedno poteka; poziva k okrepitvi mandata nadzorne misije Evropske unije v Gruziji (EUMM) in k njeni povečani prepoznavnosti; poziva Rusko federacijo kot okupatorko, naj spoštuje svoje mednarodne obveznosti in misiji EUMM omogoči neoviran dostop do okupiranih regij;

37. pozdravlja, da je predsednica Komisije potrdila evropsko perspektivo za Zahodni Balkan in poudarja svojo zavezanost širitvi, ki ostaja ključna politika in pomembna gonilna sila EU; ponavlja, da mora biti stališče EU glede širitve velikopotezno in verodostojno;

sreda, 15. januar 2020

38. poziva k verodostojni strategiji širitve EU na Zahodnem Balkanu, ki temelji na strogem in pravičnem pogojevanju v skladu z uporabo kopenhavnskih meril in ki ostaja za zunanjo politiko pomembno orodje za spodbujanje varnosti s krepitvijo odpornosti držav v regiji, ki je strateškega pomena za EU;

39. ponavlja, da so cilji politike EU do držav zahodnega Balkana – poleg splošne SVZP – da se jim pomaga v pristopnem procesu; poudarja, da ta proces širitve temelji na dosežkih in je odvisen od spoštovanja kopenhavnskih meril, načel demokracije, spoštovanja temeljnih svoboščin ter človekovih pravic in pravic manjšin, spoštovanja pravne države in posameznih uspehov pri doseganju predpisanih meril;

40. poudarja, da je sedanji proces reform pomemben in bi lahko vplival na preobrazbo držav kandidatk; je še naprej v celoti zavezan reformam in projektom, usmerjenim v EU, predvsem tistim, ki se osredotočajo na nadaljnjo krepitev načela pravne države in dobrega upravljanja, zaščito temeljnih pravic in spodbujanje sprave, dobrih sosedskih odnosov in regionalnega sodelovanja; z obžalovanjem ugotavlja, da se ta proces upočasnjuje;

Okrepitev SZVP za spopadanje s svetovnimi grožnjami

41. poziva k okrepitvi zmogljivosti EU in njenih držav članic za samostojno delovanje na področju varnosti in obrambe; poudarja, da je učinkovito in tesno partnerstvo s partnerskimi organizacijami, kot sta OZN in Nato, ter z drugimi mednarodnimi institucijami, kot sta Afriška unija in OVSE, pomembnejše kot kadarkoli prej; poudarja, da je Nato ključni varnostni partner EU; poudarja pomen tesnega sodelovanja z Natom pri vseh zadevah, povezanih z obrambo, ter pri obravnavanju varnostnih izzivov v EU in v njenem sosedstvu, predvsem pri preprečevanju hibridnih groženj;

42. pozdravlja prizadevanja EU za okrepitev evropske varnosti in obrambe, da bi bolje zaščitili Unijo in njene državljane ter prispevali k miru in stabilnosti v sosedstvu in širše v skladu s skupno izjavo o sodelovanju EU in Nata z dne 10. julija 2018;

43. poudarja vlogo Nata kot pomembnega stebra evropske varnosti in pozdravlja proces širitve Nata, ki poteka, saj prispeva k stabilnosti in blaginji Evrope;

44. verjame, da bi zunanja in varnostna politika EU z glasovanjem s kvalificirano večino postala učinkovitejša, prav tako pa bi se pospešil proces odločanja; poziva Svet, naj redno uporablja tovrstno glasovanje v primerih iz člena 31(2) PEU, prav tako ga poziva, naj prevzame to pobudo z uporabo premostitvene klavzule iz člena 31(3) PEU; spodbuja Svet, naj razmisli o razširitvi glasovanja s kvalificirano večino na druga področja SZVP;

45. podpira razpravo v EU o novih formatih, kot bi bil varnostni svet EU, ki bi deloval s popolnim dialogom in v sodelovanju z državami članicami, ter načinih za tesnejše sodelovanje v okviru EU in mednarodnih organov, da bi se omogočil učinkovitejši postopek odločanja na področju varnostne politike;

46. pozdravlja odločitev predsednice Komisije, da bo v petih letih vzpostavila pristno in delujočo evropsko obrambno unijo, ter poziva k preglednim izmenjavam s Parlamentom in državami članicami za vzpostavitev obrambne unije; v zvezi s tem meni, da bi morala EU kar najbolje izkoristiti že obstoječe mehanizme in instrumente, kot so stalno strukturno sodelovanje (PESCO), vojaška mobilnost in Evropski obrambni sklad (EDF), katerega cilj je izboljšati nacionalne in evropske zmogljivosti ter podpreti povečanje učinkovitosti evropske obrambne industrije; poziva k vzpostavitvi mehanizma za parlamentarni demokratični nadzor nad vsemi novimi instrumenti na področju obrambe;

47. poudarja, da je treba zagotoviti redno ocenjevanje stalnega strukturnega sodelovanja in Evropskega obrambnega sklada ter njune sposobnosti prispevanja k ciljem SVOP, da bi zagotovili ustrezna sredstva v skladu z obveznostmi v okviru PESCO za učinkovito in dosledno izvajanje odločitev EU, med drugim z bolj integrirano tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe (EDTIB), s čimer bi zagotovili, da bo Unija ostala odprta za sodelovanje;

sreda, 15. januar 2020

48. želi spomniti, da člen 20(2) PEU, ki vsebuje določbe o okrepljenem sodelovanju, ponuja dodatne možnosti za države članice, da naredijo korak naprej v zvezi s SZVP, zato bi ga morali uporabiti;

49. želi spomniti, da podnebne spremembe vplivajo na vse vidike človeškega življenja, med drugim tudi s povečevanjem možnosti konfliktov in nasilja; poudarja, da bi bilo treba pomisleke glede podnebne varnosti in pripravljenost izvrševanja globalnega okoljskega upravljanja vključiti v zunanjo politiko EU;

50. poudarja, da bi morala EU razviti zmogljivosti za spremljanje s podnebnimi spremembami povezanih tveganj, med katerimi pa bi morale biti tudi politike glede občutljivosti za konflikte in preprečevanja kriz; v zvezi s tem priznava, da povezovanje prilagajanja na podnebne spremembe in ukrepov za graditev miru krepi preprečevanje konfliktov; poudarja, da je treba na področju podnebnih sprememb razviti celovit pristop in pristop predvidevanja; poziva EU in njene države članice, naj na mednarodni konferenci o podnebnih spremembah nastopijo velikopotezno in izpolnijo svoje obveznosti; poudarja vrednost podnebne diplomacije v zvezi s tem;

51. poudarja, da je treba razviti celovit pristop k podnebnim spremembam in varnosti v skladu s cilji trajnostnega razvoja, zlasti s cilji trajnostnega razvoja št. 13 in 16, zagotoviti pravične in zadostne tokove financiranja podnebnih ukrepov v okviru Pariškega sporazuma ter nameniti več finančnih sredstev za te ukrepe v okviru sedanjega instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru ter prihodnjega NDICI;

52. poudarja vse večji geopolitični pomen Arktike in njegov vpliv na varnostne razmere v EU in v svetu; poziva EU, naj si prizadeva oblikovati skladnejšo notranjo in zunanjo politiko EU, strategijo za Arktiko in konkretni akcijski načrt za aktivnosti EU v arktični regiji, pri čemer naj upošteva tudi varnostni in geostrateški vidik; ugotavlja, da lahko EU prispeva k reševanju morebitnih varnostnih in geostrateških izzivov;

53. poziva k odločnejši podpori za strategijo za pomorsko varnost EU, saj je pravica do plovbe vedno večji izziv, tako na globalni ravni kot v sosedstvu; vztraja, da je treba pravico do plovbe vedno spoštovati in da morajo biti ukrepi osredotočeni na umirjanje napetosti ter preprečevanje oboroženih konfliktov in vojaških incidentov;

54. obžaluje, da se napetosti povečujejo ter da se v glavnih svetovnih pomorskih žariščih, kot so Južnokitajsko morje, Hormuška ožina, Adenski zaliv in Gvinejski zaliv, nadaljujejo kršitve prava morja in mednarodnega pomorskega prava; opozarja na nestabilne razmere v Azovskem morju; ugotavlja, da so te napetosti geopolitične narave;

55. poziva EU, naj sprejme aktivne ukrepe in razmisli o omejevalnih ukrepih v odziv na hude kršitve pravice do plovbe in mednarodnega pomorskega prava;

56. opozarja, da globalna in evropska varnost temeljita na učinkovitem mednarodnem nadzoru nad oborožitvijo, razoroževanju in neširjenju orožja; ugotavlja, da neodgovoren prenos orožja tretjim državam ogroža in slabi SZVP, predvsem prizadevanja EU za mir, stabilnost in trajnostni razvoj; zahteva strogo izpolnjevanje osmih meril iz Skupnega stališča 2008/944/SZVP o nadzoru izvoza orožja ter poziva k mehanizmu za spremljanje in nadzor tega izpolnjevanja na ravni EU; poudarja, da mora obrambna industrija denar davkoplačevalcev uporabiti uspešno in učinkovito ter da mora EU spodbujati razvoj bolj povezanega notranjega trga za obrambno opremo ter usklajene politike za podporo raziskavam in razvoju na področju obrambe; poziva države članice, naj večstransko jedrsko razorožitev postavijo za prednostno nalogo v zunanji in varnostni politiki EU; je prepričan, da se mora EU še naprej truditi, da bi ohranila jedrski dogovor z Iranom pri življenju; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, naj uporabi vsa razpoložljiva politična in diplomatska sredstva za zaščito skupnega celovitega načrta ukrepanja in nove pogodbe o zmanjšanju strateškega orožja (Novi START) ter začne izvajati usklajeno in verodostojno strategijo za večstranska pogajanja o ukrepih za umiritev razmer na območju regije in za krepitev zaupanja v Zalivu, ki bo vključeval vse akterje v regiji; poudarja, da je sposobnost EU, da ima diplomatske odnose z vsemi vpletenimi akterji, močan adut, ki bi ga bilo zato treba polno izkoristiti;

sreda, 15. januar 2020

57. poziva države članice, naj v celoti izpolnijo zahteve iz Skupnega stališča Sveta 2008/944/SZVP o nadzoru izvoza orožja, naj v zvezi z izvozom orožja v Turčijo dosledno izvajajo svoje obveznosti iz skupnega stališča, zlasti merilo 4 o regionalnem miru, varnosti in stabilnosti, in naj Turčiji naložijo embargo na orožje po njenem nezakonitem napadu na severno Sirijo in njenih nezakonitih dejavnostih v vzhodnem Sredozemlju, tudi v izključni ekonomski coni in teritorialnih vodah Republike Ciper; ponavlja svoje stališče, da je treba Skupno stališče pregledati in posodobiti, tako da se bodo morala merila strogo uporabljati in izvajati ter da se bo moral vzpostaviti mehanizem sankcioniranja; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, naj dosje obravnava prednostno;

58. poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, naj spodbuja večdimenzionalno strategijo dvoregionalnega sodelovanja z Latinsko Ameriko in Karibi na področju varnosti in obrambe in se zavzema za skupno obrambo večstranske ureditve, krepitev sodelovanja v boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, spopadanju s podnebnimi spremembami in njihovimi posledicami za socialno, politično in gospodarsko stabilnost ter spodbujanje dialoga kot pogajalskega orodja za miren izhod iz političnih konfliktov, ki smo jim priča;

59. poziva k preučitvi možnosti vzpostavitve novega foruma za večstransko sodelovanje med zahodnimi zaveznici, med drugim EU, ZDA, Japonsko, Južno Korejo, Avstralijo in Novo Zelandijo, ki naj črpa iz zapuščine Usklajevalnega odbora za večstranski strateški nadzor izvoza; poudarja, da bi pristojnosti novega foruma morale zajemati spremljanje in nadzor izvoza tehnologije, trgovinske tokove in občutljive naložbe v problematične države;

60. poudarja, da je okrepitev bistvenih odnosov z vzhodno in jugovzhodno Azijo ključnega pomena za celovito in trajnostno, na pravih temelječo strategijo povezljivosti EU in obratno; zato kot ključne instrumente spodbuja trajnostnost, pristop, ki temelji na pravih, in večletni finančni okvir;

61. je seznanjen s krepitevijo vojaških zmogljivosti v regiji in poziva vse vpletene strani, naj spoštujejo pravico do plovbe, razrešujejo nesoglasja na miroljuben način in se vzdržujejo enostranskih ukrepov za spreminjanje utečenega stanja, tudi na Vzhodnokitajskem in Južnokitajskem morju ter v Tajvanski ožini; izraža zaskrbljenost, ker vmešavanje tujih avtokratskih režimov z dezinformacijami in kibernetскими napadi na bližajoče se splošne volitve ogroža azijske demokracije in regionalno stabilnost; ponovno izraža podporo pomembnemu sodelovanju Tajvana v mednarodnih organizacijah, mehanizmih in dejavnostih;

62. poudarja, da bo morala Komisija strategijo kibernetске varnosti povezati s prizadevanji EU za digitalizacijo in to pobudo spodbujati v vseh državah članicah kot del odločne politične in ekonomske zavezanosti digitalnim inovacijam;

63. poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, Komisijo in države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za soočenje s kibernetскими in hibridnimi grožnjami, ki so kombinacija dvoumnih položajev, tako da okrepijo mehanizme za kibernetско obrambo EU in njenih držav članic ter odpornost na hibridne grožnje z vzpostavijo kibernetско odporne kritične infrastrukture; v zvezi s tem poziva k razvoju celovitih skupnih zmogljivosti in metod za analizo tveganj in ranljivosti; poudarja, da bi potrebovali boljše usklajevanje, da bi se učinkovito spopadli s tovrstnimi izzivi; opozarja, da je s strateško komunikacijo in javno diplomacijo mogoče okrepiti geopolitični vpliv in splošno podobo EU v svetu ter zaščititi njene interese;

64. poudarja, da je tuje vmešavanje v zadeve EU velika nevarnost za varnost in stabilnost EU; močno podpira okrepitev strateških komunikacijskih zmogljivosti Evropske unije; v zvezi s tem poziva k dodatni podpori za tri projektne skupine za strateško obveščanje (vzhodni, južni in Zahodni Balkan); poziva k povečani podpori za oddelek ESZD za strateško obveščanje, saj je njegova vloga ključna, tako da bo postal dobro razvit oddelek znotraj ESZD, odgovoren za vzhodno in južno sosedstvo, z ustreznimi kadri in zadostnimi proračunskimi sredstvi, po možnosti z uvedbo nove namenske proračunske vrstice;

65. poziva države članice, naj okrepijo svoje zmogljivosti in spodbujajo sodelovanje ter izmenjavo informacij, da bi državnim in nedržavnim akterjem iz tretjih držav preprečile sovražno vmešavanje v odločanje na ravni EU in držav članic; meni, da bi k doseganju tega cilja lahko pripomogle tudi večje zmogljivosti strateškega komuniciranja EU;

sreda, 15. januar 2020

66. poudarja, da je vmešavanje v volitve del širše strategije hibridnega vojskovanja in da odziv nanj še naprej ostaja osrednje vprašanje varnostne in zunanje politike; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, Komisijo in države članice, naj oblikujejo celovito strategijo boja proti tujemu volilnemu vmešavanju in dezinformacijam v nacionalnih in evropskih demokratičnih procesih, tudi tistim, ki prihajajo iz ruske propagande, ki jo sponzorira država;

67. ugotavlja, da je Rusija najbolj neposredni vir hibridnih in konvencionalnih varnostnih groženj EU in njenim članicam, saj si dejavno prizadeva, da bi omajala evropsko enotnost, neodvisnost, univerzalne vrednote in mednarodne standarde; meni, da v času sedanje vlade v Moskvi ni pričakovati spremembe te agresivne politike ter da so pozitivne spremembe in prehod v bolj demokratično državo po evropskem vzoru možni šele v daljni prihodnosti; zato poziva k večjim prizadevanjem za okrepitev odpornosti EU in njenih držav članic ter k oblikovanju dolgoročne strategije EU za Rusijo, ki naj temelji na treh stebrih – odvratanju, omejevanju in preobrazbi;

68. poziva Svet, naj naboru orodij EU na področju človekovih pravic in zunanje politike doda globalen sistem sankcij po zgledu zakona Magnickega, ki bo okrepil že obstoječega in omogočil zamrznitev sredstev in prepoved izdajanja vizumov posameznikom, vpletenim v hude kršitve človekovih pravic;

69. poudarja, da je treba izkoristiti konkurenčno prednost EU, da bo lahko hitro oblikovala strateški položaj v mednarodni tekmi nastajajočih tehnologij, obveščanja, obrambe, industrije obnovljivih virov energije, uvajanja 5G, ekosistema skupnega podjetja za evropsko visokozmogljivostno računalništvo (EuroHPC) in avtonomnega, zanesljivega in stroškovno učinkovitega dostopa EU do vesolja, da bi preprečila, da bi EU postala odvisna od velikih tehnoloških in digitalnih velikanov neevropskih tretjih držav; poudarja, da je razvoj zanesljive tehnologije umetne inteligence bistvenega pomena za zagotavljanje strateške neodvisnosti EU, zlasti pri odločanju in zmogljivostih; zato poziva Unijo, naj ohrani in poveča naložbe na tem področju;

70. priznava temeljno vlogo civilnih in vojaških misij, ki so del SVOP, in opozarja, da jim je treba zagotoviti človeške in materialne vire za ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov, povečanje mednarodne varnosti ter krepitev evropske identitete ter strateške neodvisnosti EU; obžaluje, da učinkovitost teh misij in operacij SVOP spodkopavajo trajna strukturna šibkost, velika neenakost med prispevki držav članic in omejitve njihovih mandatov;

71. meni, da EU še ni ustrezno uporabila svojih številnih virov na področju SVOP; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, Komisijo in države članice, naj si bolj prizadevajo za sodelovanje na področju SZVP, da bi okrepili civilne in vojaške misije SVOP, izboljšali njihove operativne zmogljivosti z večjo prožnostjo, povečali učinkovitost in uspešnost na terenu ter dosegli, da bodo njihovi mandati obsežnejši, učinkovitejši in jasnejši; meni, da novi instrumenti, kot je evropski mirovni instrument, lahko povečajo solidarnost in delitev bremena med državami članicami, ko gre za prispevek k operacijam SVOP, ter da lahko na splošno pripomorejo k večji učinkovitosti zunanje delovanja EU;

72. opozarja, da je vključujoč pristop k preprečevanju, blaženju in reševanju konfliktov bistvenega pomena za njegovo dolgoročno uspešnost; opozarja tudi na večji uspeh reševanja konfliktov, ko se v postopku spoštujeta enaka zastopnost spolov in enakost spolov; poziva k večji udeležbi žensk na vodstvenih položajih v teh misijah, tudi pri odločanju in pogajanjih; poudarja, da bi bilo treba vidik spola bolj sistematično vključevati v misije in operacije SVOP ter dejavno prispevati k izvajanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti ter njenih nadaljnjih resolucij o ženskah, miru in varnosti ter resolucije varnostnega sveta OZN št. 2250 (2015) o mladih, miru in varnosti; zato poziva Komisijo, naj poskrbi za strukturno vključevanje žensk, mladih, zagovornikov človekovih pravic ter verskih, etničnih in drugih manjšin v vse dejavnosti, povezane z upravljanjem konfliktov;

73. poziva k učinkovitemu vključevanju načela enakosti spolov in pravic manjšin v strateške in operativne vidike zunanje delovanja EU, ki bi lahko vključevalo ciljno načrtovanje v novem finančnem instrumentu NDICI; pozdravlja zaveze podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, da bi do konca tega mandata dosegli cilj 40 % žensk na vodstvenih položajih in na čelu delegacij; poziva ESZD, naj Parlamentu posreduje redno posodobljene podatke o izvrševanju teh zavez;

sreda, 15. januar 2020

74. poudarja, da je teroristična grožnja še prisotna v Evropi in drugje; močno verjame, da bi moral boj proti terorizmu ostati prednostna naloga EU v prihodnjih letih; poziva novo Komisijo, naj predstavi akcijski načrt EU za boj proti terorizmu;

75. poudarja pomen krepite in zagotavljanja sodelovanja med obveščevalnimi službami EU, saj terorizem ogroža bistvo evropskih vrednot in našo varnost ter je zanj potreben večdimenzionalni pristop, ki bo vključeval mejne, policijske, pravosodne in obveščevalne organe vseh držav članic, pa tudi tretjih držav;

o

o o

76. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter državam članicam.
